REDACŢIUNEA, Administraţiunea şi Tipografia
Braşov, piaţa mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
Inserate
se primesc la Administraţiune Braşov şi la următoarele
BIROURI de ANUNŢURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner. Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik.
In Budapesta la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat. Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
Preţul inserţiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXI.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe şase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poştale din întru şi din afară şi la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Braşov:
Administraţiunea, Piaţa mare târgul Inului Nr. 30, etagiu I. Pe un an 20 cor., pe şase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe şase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 120. Braşov, Duminecă 1 (14) Iunie. 1908.

Din causa sfintelor sărbători ale Rosaliilor, ziarul nu va apare până Marţi sara.

Sărbători vesele!

Sărbătorile Rosaliilor ce cad într'un timp când întreaga natură sĕ răsfaţă în haina ei veselă de vară, ar trebui să aducă veselie şi în inimele celor ce le serbează după vechea datină creştinească. Cu ce inimă însă poate întâmpina poporul nostru românesc aceste zile frumoase, când din toate părţile se vede împresurat numai de griji, de asupriri şi de amărăciuni?

Aşa se vor întreba cei mai mulţi dedaţi a le vedea toate în colorile cele mai posomorâte şi având mai ales înaintea ochilor nesfârşitele prigoniri ce trebue să le îndurăm azi pentru iubirea noastră de neam şi de limbă, încât multele asupriri din cauza grelelor sarcini ce apasă pe umerii poporului par a fi numai pe deasupra ca să simţă şi mai tare greutatea şi asuprirea vremurilor.

Sunt cu toate acestea în rătăcire aceia, cari văd lucrurile într'o lumină atât de întunecoasă şi cari văd în multele procese şi prigoniri politice o calamitate, un rău mare, pe care trebue să-l suferim azi. Nu încape îndoială că numai plăcere nu pote fi să te vezi urmărit mai de multe ori numai din chiar senin şi să te vezi espus la pedepse grele de închisoare şi bani pentru sentimentele tale româneşti. Pentru individ este fără îndoială o lovitură grea, dacă se vede condamnat şi pedepsit, când nu se simte vinovat. Să ne înălţăm, însă puţin peste năcazurile şi păsurile particulare şi să ne întrebăm: se poate oare susţine aceasta şi despre un popor întreg, ca adecă el să se simtă greu lovit, fiindcă fii săi bravi şi zeloşi trebue să sufere pentru cauza lui cea mare şi dreaptă? Noi credem că nu, ci că din contră trebue să fie vesel şi mulţămit acel popor, că are fii cari sunt gata să înfrunte ori-ce prigonire ori ce pericol, numai să-şi poată împlini sfânta lor datorie ca fii devotaţi ai poporului din care s'au născut.

De aici vine, că noi Românii ca întreg, ca naţiune, numai bucura ne putem în faţa neputincioaselor persecuţiuni ce se pun în scenă spre a înfrica şi teroriza pe luptătorii noştri pentru drept şi libertate. Căci să ne întrebăm numai: ce ar fi dacă în sânul naţiunei nu s'ar găsi bărbaţi conştii de datoria lor naţională, cari în apărarea cauzei generale drepte şi sfinte n'ar fi gata a se espune neplăcerilor şi loviturilor din partea adversară? Ar fi foarte trist aceasta pentru un popor aşa de număros ca al nostru şi s'ar putea lua drept dovadă că nu mai are putere de viaţă şi de rezistenţă. Din contră tocmai multele şicane şi prigoniri, ce ni-s'au hărăzit din partea adversarilor existenţei noastre naţionale, sunt cea mai viuă dovadă despre puterea de viaţă a elementului nostru românesc, care cu cât va fi mai mult suprimat cu atât mai mult va eşi la iveală în ziua când dreptatea va trebui să învingă.

Aşadară să nu ne întristăm, ca Români, ci să fim veseli că suntem luaţi în seamă, deşi deocamdată pe calea aceasta dureroasă şi fatală, fatală mai ales pentru adversarii libertăţii noastre.

De aceea noi am privit ca un semn al provedinţei, care nu uită de soartea popoarelor, când am văzut zilele acestea că adversarii noştri au ajuns recordul furiei lor începând a prigoni prin grele judecăţi şi pedepse până şi pe femeile române, cum s'a întâmplat cu soţia d-lui deputat Dr. Aurel Vlad, d-na Anuţa Vlad, care a fost judecată de tribunalul din Deva, cum ştim, la o lună arest de stat, 300 cor. amendă şi la cheltuelile procesului „pentru aţâţare la ură contra naţiunei maghiare“, cu ocaziunea unui examen ţinut anul trecut în Bobâlna. Doamna Vlad a zis atunci, la acel examen, văzând că copiii nu pricep nimic din ce învaţă ungureşte, că crede neapărat de lipsă ca copiii să ştie zice şi pe româneşte ce învaţă pe ungureşte, căci altfel toată truda e zadarnică, A mai zis d-na Vlad către copii ca să-şi ţie sărbătorile româneşti, iar către învăţător a făcut observarea, că de ce au lăsat oamenii din sat să li se facă şcoală comunală, iar nu confesională?

Toate acestea cuvinte şi afirmări, după o agitaţie destul de mare contra doamnei Vlad, au adus cu sine în cele din urmă amintita condamnare. Apărătorul d-nei Vlad şi a d-nei Boldea (care fu achitată), d-l Dr. Pop, şi-a terminat discursul său de apărare cu cuvintele: Ferice de poporul, care are fiice ca clientele sale ce se află pe banca acuzaţilor!

Şi noi zicem la rândul nostru, că poporul român n'are cauză a se întrista că au ajuns lucrurile până a fi prigonite şi femeile noastre pentru manifestarea sentimentelor lor naţionale române.

Putem să privim vesel în viitor, deşi toate din jurul nostru par a nu ne fi favorabile. Restează numai, ca fiecare din noi să fie şi să rămână conştiu de datoria ce o are ca Român şi ca cetăţean către neamul şi către patria sa!

Din dieta ungară. Stând în ajunul desbaterii proiectului privitor la învăţământul gratuit, au început să participe la şedinţele dietei în număr mai mare şi deputaţii naţionalişti, între cari dep. Dr. Mihali, Dr. St. C. Pop, Dr. Vlad, Dr. Maniu, C. Brediceanu şi V. Goldiş. In şedinţa de Joi s'a primit proiectul investiţiilor la căile ferate. Inainte de votarea acestui proiect, a luat cuvântul secretarul ministrului de comerciu *Szterenyi*, dând unele lamuriri. Szterenyi a vorbit între altele şi despre cauzele lipsei de cărbuni, spunând că lipsa de vagoane este cauza scumpirei cărbunilor. Din cauza lipsei de vagoane au scăzut şi venitele trenurilor.

A urmat apoi desbaterea *proiectului sanitar*, care a fost primit în general în şedinţa de eri. Dep. Dr. *Vaida*, la a cărui propunere ministrul de interne a prezentat acest proiect, n'a putut lua parte la desbatere, precum scrie »Lupta«, din cauza ivirei unui morb grav în familie. A luat însă cuvântul în şedinţa de Joi dep. Dr. *Maniu*, care a scos la iveală părţile bune şi rele ale proiectului, cerând schimbarea dispoziţiunilor nepotrivite. Vorbirea d-lui Maniu a avut efectul dorit, căci ministrul Andrassy s'a exprimat că acceptează o parte din modificările propuse de domnu Maniu.

Intrevederea dela Reval. Agenţia »Westnik« anunţă că întrevederea suveranilor Rusiei şi Angliei la Reval a avut ca ţintă să întărească *raporturile amicale între aceste două state.* In urma convorbirilor între cei doi miniştri, Iswolski şi Hardinge, s'a constatat că acordul intervenit între Rusia şi Anglia, a avut o influentă fericită asupra desvoltării pacinice a diverselor cestiuni, tractate în aceste conventiuni. *Armonia cea mai deosebită domneşte* între imperiul rusesc şi cel britanic, în ce priveşte mai cu seamă *situaţia în Persia şi Afganistan*, cá şi în privinţa recentelor evenimente la hotarul anglo-afgan şi ruso-persan. Aceste evenimente nu pot deci în nici un caz să producă neînţelegeri între cele două guverne semnatare ale acordului. In ce priveşte în special Persia, aceste două guverne sunt firm decise să păstreze acum, ca şi mai înainte, integritatea şi independenţa Persiei.

Negociaţiunile în curs de câtva timp între aceste doua guverne, în ce priveşte *Macedonia*, sunt, cum se poate presupune, pe punctul de a fi complecte; rămâne numai să li se dea o formă fixă. Se speră că acest acord perfect între Rusia şi Anglia, va servi ca bază pentru o *înţelegere generală între puterile interesate în reformele din Macedonia.*

Cu prilejul marelui prânz de gală, Ţarul a anunţat numirea regelui Eduard ca amiral al flotei ruse.

Evenimentele din Persia. Ziarul rusesc »Novoie Vremia« anunţă o schimbare mare în Persia, în urma telegramei suveranului Persiei, care se arată firm hotărât sa pedepsească pe oamenii cari pun ţara în anarhie. Suveranul promite din nou că va respecta constituţia. Tonul energic al acestei telegrame ar fi intimidat pe cei cari erau hotărâţi să proclame un alt şah şi a rupe apoi relaţiunile cu Rusia.

Ziarul »Daily Mail« primeşte din Teheran o telegramă spunând că partidul naţional este hotărât să ignoreze ultimatum-ul rusesc către triburile kurde dela hotare şi vrea să declare provincia Aşerbeidan ca autonomă sub protectoratul german.

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Cântec.

Lună dragă, tu ce ştii
Oamenii şi ţara,
Spune-i lui că-mi trec pustii,
Fără râs şi bucurii,
Ceasurile sara.

Spune-i lună ce ţi-au spus
Ochii mei întruna,
Şi să-i spui că vezi de sus,
Cum rămân cu gândul dus,
Noaptea totdeauna.

Şi mi-i sufletul pribeag
Lună călătoare,
Şi mi-i dor de el, mi-i drag
Şi plângând mă află 'n prag
Răsărit de soare.

»Ramuri“ Ecaterina Pitiş.

André Theuriet.

Ursarii.

Trad. de M.

Mereu văd în aceiaşi lumină răspântia, unde am întâlnit pe aceşti ţigani rătăcitori, cari, cum zicea Bandelaire:

Ei poartă pe boltă priviri înlunecate
De părerea de rău a lipsei de himere.

Era într'un sat loranez, foarte vulgar, şi care nu se recomandă călătorilor, decât cu biserica lui, zidită în veacul cinsprezecelea. Edificiul a rămas neisprăvit. Arhitectura exterioară e în stil curat al renaşterii şi aminteşte întru câtva decoraţiunea curţei Luvrului. Deasupra înaltei faţade împodobite cu frunze, stapâneşte o friză, în care sunt sculptate personagii biblice: Adam, Eva, apoi Moartea şi Invierea. Intregul este elegant, dar mult mai pe jos în ceea ce priveşte farmecul şi sentimentul decât bisericile Cretone din aceiaşi epocă. — In sfârşit, monumentul ne lăsase reci şi ca să ne încălzim, am mers să luăm câte un pahar de rom la cârciuma din faţă.

In vreme ce ne goliam paharele în mijlocul unui roi de muşte, un sgomot de ciur şi un cântec gutural ne atraseră la fereastră. In faţă o familie de ţigani juca un urs chiel. Pe cap cu un fes spălăcit, într'o vestă zdrenţuită, un voinic cu părul negru, lung şi neted, cu faţa arămie, cu ochi strălucitori şi iuţi, smucia de lanţul ursului, care se legăna greoi dinaintea lui, ţinând o măciucă între labele dinainte. Omul bătea în ciur şi sbiera în aceiaşi vreme un cântec monoton, amintind cântecele arabe.

Un broscoi de opt ani, de culoarea bronzului florentin, cu frumoşi ochi strălucitori şi o gură zâmbitoare, săria descult, alături de urs, cu mişcările graţioase şi mlădioase ale unui animal tinăr. Un măgar frumos ducea în spate, într'unul din dăsagi, un alt copil de doi ani cu un păr zburlit alb şi creţ; şi privind la măgar, bărbatul şi copii, o femee tânără de douăzeci şi patru de ani, mică, destul de rotungioară, cu nişte ochi mari negri, cu un aer de bunătate, şi un surâs ameţitor, urma ritmul cântecului ca şi legănatul ursului şi clătina în vârful unui băţ aşezat pe umăr un fel de sac, în care dormia, gol de jumătate, un ultim broscoi de zece luni.

N'aveau aerul unor oameni bogaţi. Ţăranii, rasă nu tocmai milostivitoare, se îngrămădeau în jurul lor şi se sgâiau la ei cu un aier jumătate curios, jumătate disproţuitor, dar nu le dedeau nici o para. Alunecarăm o piesă albă în mâna tinerei femei, apoi alta în a băieţaşului, care prinsese a sări în sus, arătându-şi toţi dinţii. A trebuit să-i ascultăm mulţămirile, pe cari ni-le îngrămădeau cu o expanziune de tot meridională, în jargonul lor gutural, împestriţat cu câteva cuvinte franţuzeşti.

Trimiserăm mamei nişte pahare cu rom şi pesmeţi. Ea dădu mai întâi soţului său, apoi celor doi copii şi îşi opri abia câteva picături pentru sine. Dădu şi celui mai mic, aşezat pe pământ în desagi, şi deodată îl auzirăm ţipând, fiindcă măgarul crezând să ia şi el parte la sărbătoare, îşi întinse spre dăsagă capul lui cu urechi lungi, ca să apuce şi el din ospăţ.

Erau din Serbia şi de şase luni acuma cutreierau lumea; socoteau acuma, mergând din sat în sat, să se îndrepteze spre ţara lor de origine, — »spre partea de unde vine soarele«, ne spunea tânăra femeie cu o redublare de lumină în ochi.

Ii părăsirăm o clipă ca să vizităm satul. Nu era lung: — două sau trei străzi pline de gunoi, nişte căsuţe joase cu aco-

Papa Piu X și Românii.

»Romeni sono doppiamente Romani.“ *P. P. Piu X.*

Țin să completez, conform promisiunei mele, raportul fugitiv ce vi-l'am făcut despre pelerinagiul Românilor uniți la Roma. Și o fac în primul loc, în ce privește discursul sfinției Sale Papa Piu al X. cu care a răspuns la salutul și omagiul Românilor, esprimat atât de bărbătește, și trebue să adaug: atât de românește, prin ilustrul Episcop al Orăzii mari. Credeam că acest memorabil cuvânt al Papei se va publica întreg în vr'un organ roman, de aceea în raportul meu m'am fost restrâns a atinge numai câtova idei. Faptul nu s'a întâmplat, fiindcă Sfinția Sa a vorbit *„improviso“*, și cum ni-s'a spus nu e obiceiul să se publice enunciațiunile de caracter așa familiar. Cu toate acestea am fost mai mulți cari nu ne-am putut mulțămi cu esplicarea, și după notele ce am reușit să ne facem am încercat a reconstrui în întregime aceasta enunciațiune pentru noi atât de importantă.

Papa Piu X a vorbit italienește, dar a vorbit așa de rar, respicat declamatoric, încât ori-cine, care ar fi putut să abzică de plăcerea de a gusta cu ochii pe venerabilul părinte, care vorbia cu atâta dragoste părintească, ar fi reușit ușor să copieze fiecare ‚cuvânt. Abnegațiunea aceasta, care după împrejurări era mare, nu și-a impus'o însă nime. Fiecare, chiar și cei ce aveau ambițiunea să iee note, rămâneau uimiți, cu creionul în mână, la revelațiunea unei afecțiuni părintești așa de dulce, pe care ne-o arăta, ne-o manifesta, Părintele cel de 73 ani, pe tronul mărirei sale.

O împrejurare, tot așa de delicată, ca și celelalte a contribuit însă mult ca să ne întipărim bine în minte și în inimă cuvintele atât de cuceritoare ale Papei. Anume sfârșind cuvântul său Fericitul Părinte, cu un gest de amabilitate, și cu un cuvânt tot așa de dulce, ca și celelalte, a rugat pe Episcopul Hossu, ca să tălmăcească...

Era interesant pentru noi — nu să ascultăm interpretarea, că toți am fost înțeles ce a zis Papa, — ci să vedem ce impresie face Sfântului Părinte graiul nostru românesc? Papa Piu al X asculta cu viu interes cuvântarea Episcopului Dr. Hossu.

Asculta mai cu atențiune decât noi; părea că vrea să străbată în tainele limbei acestui popor românesc. Și când se potrivea câte o frasă de o latinitate mai curată, de un înțeles mai străveziu pe fața Sfinției Sale, se vedea o adieră de lumină, o rază de mulțumire, și cu un fin gest sublinia aprobător traducerea făcută.

Pe lângă plăcerea aceasta, așa de măgulitoare pentru noi, episodul traducerei ne-a fost și un prilej de reculegere, de repețire în noi înșine a cuvintelor adresate nouă de P. Piu al X.

După toate acestea, fără a ne măguli că am fi reconstruit în toată frumseța sa cuvântul Papei, pot zice, că textul care vi-l pun la dispoziție conține, în esență, aproape fidel, întreg discursul Sfințitului Părinte. Eată acest cuvânt:

Discursul Sfinției Sale Papa Piu X.

— După notele luate de mai mulți. =

Mă bucur și vă felicit, că vă văd într'un număr așa de frumos, adunați aici în numele poporului român din prilejul jubileului meu sacerdotal, venind din mare depărtare pentru a arăta alipirea poporului vostru față de acest sfânt scaun apostolic.

Nu m'am îndoit un singur moment, că din șirul celor ce îmi vor aduce bunele lor urări din ocaziunea acestui pentru mine atât de fericit moment, nu vor lipsi bunii Români, cari și în trecut au dat dovezi numeroase despre alipirea lor credincioasă către scaunul Romei.

Adevărat este ceea ce a accentuat veneratul nostru frate, despre legăturile, cari pe voi vă l agă de Roma, prea bine fiindu-ne nouă cunoscut, că Românii sunt de două-ori Romani; Romani prin originea lor și Romani prin credința mărturisită în botez.

Străbunii voștri de aici din Roma au adus cu sine în noua lor patrie sămânța credinței lui Petru, pe care au păstrat'o părinții voștri și despre care chiar eri ați dat la altarul catedrei aceluiași sfânt Petru o strălucită dovadă, edificând cu pilda evlaviei voastre pe Romanii de azi. (Aluzie la sf. liturgie celebrată în basilica S-tului Petru, sub care mai toți peregrinii s'au împărtășit. Red.)

Drept aceea încă odată vă felicit, mă bucur și vă mulțămesc, că făcând însemnate jertfe ați venit aici, ca venerând leagănul neamului vostru să mărturisiți, ca niște fii evlavioși ai părinților, și despre credința voastră, și rog pe Dumnezeu, ca să vă păstreze și să vă întărească întru mărturisirea acestei credințe străbune.

Știu prea bine, că precum peste tot viața creștinului aici pe pământ este o viață de neîncetată luptă, așa și viața voastră se petrece între mari greutăți; fie-vă însă de întărire revederea urmelor gloriosului vostru trecut, iar de altă parte ocrotirea, care totdeauna ați avut'o la scaunul apostolic și care ocrotire nici pe viitor nu vă va lipsi, să vă fie isvor de cele mai bune mângăieri, și ajutor întru ajungerea isbândei dorite.

Ca o chezășie despre aceasta Vă împărtășesc cu mulțumitoare inimă binecuvântarea mea apostolească. Binecuvântat să fie episcopatul bisericei voastre, în frunte cu veneratul vostru Metropolit, despre care știm, cât de mult străduiește întru binele Românilor.

Binecuvântat să fie episcopatul catolic de ritul latin al patriei voastre, care credem cu tărie, că vă ajută pe voi.

Binecuvântat să fie Maiestatea Sa gloriosul împărat al Austriei, al vostru apostolic rege, părinte iubitor și ocrotitor al tuturor popoarelor sale.

Binecuvântat să fie moștenitorul tronului său, archiducele Francisc Ferdinand, pe carele într'o zi oarecând îl veți saluta ca părintele vostru.

Binecuvântate să fie capitlurile bisericilor voastre catedrale, binecuvântat să fie clerul pus în păstorirea sufletelor și mai ales purtătorii oficiilor parochiale, ca să poată vesti cu tărie cuvântul evangeliei lui Christos poporului încredințat lor.

Binecuvântați să fie toți părinții, ca pe fii lor dăruiți de Dumnezeu să-i poată crește în credința creștinească; și binecuvântați să fie toți prunci, ca să cinstească cununa bătrânețelor, cu care se încununează capul tuturor părinților lor.

Binecuvântați să fiți voi toți, cei de aici, și toți ai voștri, cari vă așteaptă acasă cu dor.

Binecuvântate sunt toate obiectele sacre, cari le-ați adus cu voi, ear parochii și superiorii institutelor au facultatea de a împărtăși în numele nostru binecuvântarea Apostolică împreună cu toate induigențele plenare pentru cei mărturisiți și cuminecați după cum se cuvine.

Reîntorși la vetrele voastre, duceți tuturor salutul meu părintesc și spuneți iubiților mei Români, fraților voștri, că Papa ne iubește; și vă rugați și voi pentru Papa, ca să poătă purta, nu zic crucea, ci întreg calvarul, pe care Domnul Nostru Isus Christos l'a încărcat pe slabii săi umeri, precum și Papa zilnic se roagă pentru toți și îndeosebi pentru scumpii și iubiții săi fii Români.

* * *

Ori cine poate vedea din acest cuvânt, că Papa Piu nu numai a aprobat ideile înalte ale conștienței noastre de rassă, espuse de ilustrul Episcop ale Orăzii, care a grăit din inima noastră a tuturor, ci a găsit și o espresiune nouă pentru caracterisarea acestei conștiențe latine a Românilor, care s'a relevat imediat. Ear încât pentru individualitatea noastră de drept public bisericesc, asemenea relevată, Papa ne asigură ca și în trecut de toată ocrotirea din partea sa.

Aceste două idei sunt columnele acestui arc triumfal, sub care Papa a stat în fața Românilor și Românii în fața Papii. Față cu acest fapt, ori cât de înțelept și indicat lucru ar fi precauțiunea, în situațiile nebuloase politice bisericești de acum, totuși mi-se pare, că temerile trebue să fie eschise, și pășirea bărbătească pe terenul solid al drepturilor noastre, ar fi mai de folos, decât zugrăvirea primejdiilor, cari nu-i permis să iee ființă; ori decât văicărirea asupra lor. După cuvântul clasic al sfântului părinte putem zice, — nu cu fudulie, ci cu mândrie, nu cu fală goală, ci cu conștiență deplină:

„Eu Român sunt în putere
Și Românu 'n veci nu piere“.

Romanus.

---

periș de olane cenușii și înapoi grădina închisă cu gard viu pe care rufele spălate se uscau în soare: — după care nu ne mai rămânea nimic de văzut. Trecând din nou prin strada mare, în fața casei potcovarului, la picioarele unei prispe înalte, unde o mulțime mare de copii se vedea roată, ne regăsirăm țiganii ocupați cu punerea unei potcoave la unul din picoarele măgarului.

Bieții oameni! Ei profitaseră de piesele noastre albe ca să-și îngăduie această mare chieltuială, ocolită poate de luni de zile. De multe ori, fără îndoială, sara, când se opriau să sălășluiască în vre-un șanț, și-or fi zis: »Când vom da de un chilipir bun, să potcovim măgarul«... Și chilipirul sosi în sfârșit. — Măgarul clătina din urechi și svârlia, ținut cu mare greutate de bărbat. Ursul, rămas slobod o clipă, se folosea de aceasta cercând descoperiri printr'o grămadă de colibe; cel mai mare dintre copii suna din ciur; femeia își ajuta bărbatul să țină pe măgar, apoi alergă din când în când spre noul născut, care se rostogolia în desaga lui așezată pe pământ și scâncea încetișor...

Când ne urcarăm în trăsură, ne-au trimis un ultim surâs și o ultimă mulțămire. Ii pierdurăm din ochi la un cot al drumului. Iși reluară și ei, de bună samă, drumul spre țara »de unde vine soare«, dar această întâlnire din întâmplare, în satul acesta pierdut, aruncase între noi o sămânță de prieteșug. Ei duceau amintirea pieselor noastre albe, noi pe a chipurilor lor pitorești. Din această atingere de suflete, săvârșită în trecere întâmplătoare, e făurit parfumul vieții.

Premiile Academiei Române pentru 1908.

B. Premii pentru lucrări puse la concurs cu subiecte date.

III. Premiile Secțiunii științifice.

— Fine. —

18. *Premiul Lazăr*, de 5.000 lei, se va da, în sesiunea generală din 1909, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre: *Politica agrară a României și înrâurirea ce ea a avut asupra stării economice și sociale a poporațiunii rurale.* Terminul prezentării manuscriptelor este până la 31 Decemvrie 1908.

19. *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei, divizibil, se va da, în sesiunea generală din 1909, celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra subiectului: *Studiul țânțarilor din România, ca propagatori ai malariei, și cercetarea mijloacelor practice pentru stingerea acestei boale.* Terminul prezentării manuscriptelor este până la 31 Decemvrie 1908.

20. *Premiul Lazăr*, de 5.000 lei, se va da, în sesiunea generală din 1911, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre: *Animalele domestice din România.* Terminul prezentării manuscriptelor este până la 31 Decemvrie 1910.

21. *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1911, celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra subiectului: *Studiul culcușurilor de petrol din Moldova.* Terminul prezentării manuscriptelor este până la 31 Decemvrie 1910.

22. *Premiul Anastasie Fătu*, de 3.000 lei, se va da, în sesiunea generală din 1911. celei mai bune lucrări scrise în limba română și cuprinzând: *Harta geologică amănunțită a unuia din județele: Suceava, Tulcea sau Mehedinți.* Terminul prezentării manuscriptelor este până la 31 Decemvrie 1910.

23. *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei, divizibil, se va da, în sesiunea generală din 1912, celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra subiectului: *Cercetări originale asupra pelagrei în vederea etiologiei și combaterii boalei.* Terminul prezentării manuscriptelor este până la 31 Decemvrie 1911.

24. *Premiul Lazăr*, de 5.000 lei, se va da, în sesiunea generală din 1913, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre: *Starea țăranului român din punctul de vedere antropologic, biologic și patologic.* Terminul prezentării manuscriptelor este până la 31 Decemvrie 1912.

25. *Premiul Neuscholz*, de 2,000 lei, se va da, în sesiunea generală din 1913. celei mai bune lucrări scrise în limba română despre: *Cromatica poporului român, adică: modul de a vopsi (boi) țesăturile de lână, mătase, bumbac, etc., precum și pieile, lemnele, casele, ouăle de Paști sulimanurile sau substanțele alimentare.* Terminul prezentării manuscriptelor este până la 31 Decemvrie 1912.

IV. Comisiune specială.

26. *Marele Premiu militar General Ioan Carp și Maria Carp*, de 7.000 lei, se va da, în sesiunea generală din 1912, celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra subiectului: *Cum a fost și ce a fost armata pentru națiunea română dela colonizarea Daciei și până la desființarea oștirilor pământene.* Terminul prezentării manuscriptelor este până la 31 Decemvrie 1911.

STIRILE ZILEI.

— 31 Maiu v.

Comisar la examenul de maturitate la gimnaziul din Brașov a fost numit în locul d-lui Moldovan G., care a demisionat, d-l *Szentimrey* Istvan, directorul gimnaziului de stat din Sibiiu.

Serbările societății »Junimea«. Marți, ziua a 2-a a serbărilor jubileului societăței academice române din Cernăuți, s'a celebrat la orele 9 dim., în biserica catedrală. un serviciu divin și un parastas în amintirea membrilor »Junimei«. Au azistat oaspeții și multă lume aleasă din Cernăuți.

La orele 10, publicul din biserică s'a dus la sediul societăței »Junimea« unde s'a făcut desvălirea portretului întâiului președinte al societăței, d-l Onciul, profesor universitar în București. Inainte de dezvălire, corul »Junimei« a intonat un imn festiv, după care d-l *Corneanu*, președintele societăței, a rostit o cuvântare ocazională, arătând meritele prof. Onciul. După cuvântarea președintelui a vorbit profesorul *Nistor*, arătând desvoltarea poporului român sub oamenii lui învățați și relevând meritele profesorilor Onciul și Iorga. D-l *Onciul* a luat după aceea cuvântul, mulțumind pentru omagiile aduse și urând »Junimei« viață lungă și rodnică.

La orele 11 s'a ținut în sala filarmonică o mare șezătoare literară, deschisă printr'un discurs ținut de președintele Corneanu. După ce a mai vorbit și d-l *Iorga*, care-și exprimă dorința de a vedea toată studențimea bucovineană unită și apreciază calitățile d-lui dr. Onciul, s'au citit unele nuvele și poezii de către d-nii Sadoveanu, Sandu-Aldea, St. O. Iosif, Anghel, Bârsan.

La ora 2 d. a., a avut loc în grădina palatului național un prânz de 50 tacâmuri, iar seara o reprezentație teatrală și declamări. S'a jucat »Zorile« de Iosif, căruia în actul II i s'a oferit de către președintele »Junimei« o cunună de lauri.

Mercuri, oaspeții și un mare număr de membrii ai »Junimei« s'au dus la Putna și-au depus o cunună pe mormântul lui Ștefan-cel-Mare.

Vienczii în memoria lui C. Porumbescu. Din Viena ni se scrie: »Dumineca, în 7 l. c., a făcut soc. acad. »România Jună« din Viena în capela gr.-or. română din loc pentru neuitatul Ciprian Porumbescu un *parastas*, celebrat de zelosul preot militar, d-l Dr. V. Cioban. A participat întreagă colonia română din loc, iar societatea s'a prezintat în corpore. In una din zilele proxime va aranja »România Jună« în amintirea marelui compozitor o convenire socială festivă. — *Participantul«.*

Șease Români macedoneni uciși de antarți. Din București se anunță că în ziua de 17 Mai au fost asasinați în apropiere de com. Nevestea (Macedonia) 4 români păstori din serviciul d-lui Gachi. De asemenea alți doui români din comuna Vlaho-Clisura, au fost găsiți asasinați pe drumul dintre Clisura și Seahova.

O reformă a ministrului de războiu austro-ungar. Ministrul de războiu a introdus o reformă în modul de reclamație în armată. Reclamația nu se va face pe cale ierachică ca până acum, ci soldatul se va adresa *direct căpitanului*, sau, dacă va avea de reclamat contra acestuia, direct coman-

dantului batalionului sau regimentului. In urma acestei reforme, nu se va mai putea întâmpla, ca mai înainte, ca vre-o reclamaţie să nu fie adusă la cunoştinţă autorităţilor superioare.

Fidanţare. Valeria *Popa*, fica preotului Nicolae Popa din Feeni şi Vasilie *Paica*, candidat de preoţie fidanţaţi. Feeni — Feneş, în 25 Mai v. 1908.

Guvernul austriac a depus la Camera Seniorilor tratatul între Austria şi România în ce priveşte dreptul de proprietate asupra operilor literare, artistice şi fotografice. Convenţia aceasta prevede aceeaşi protecţie pentru operele literare şi artistice ca şi în patria lor de origine. Faţă de alte state, România procedează numai prin decrete ministeriale. In cursul negocierilor convenţiunei—conduse din partea Austro-Ungariei de ministrul plenipotenţiar la Bucureşti, iar din a României de însuşi primulministru, d-l Dim. Sturdza — guvernul român a declarat că e gata să încheie cu Austro-Ungaria o convenţie asupra protegerei proprietăţei literare şi artistice, cu condiţie ca operile literare, ştiinţifice şi artistice, cari au fost reproduse în trecut, să nu cadă sub prevederile convenţiei. Tot astfel şi în privinţa operilor dramatice şi muzicale. Convenţia va avea o durată de 10 ani şi va intra în vigoare 15 zile după ratificare. Când nu va fi denunţată la timp, înainte de expirare, ea se va prelungi dela sine pe timp de un an.

Aniversarea dramei dela Curtea din Belgrad. Joi s'au împlinit 5 ani dela asasinarea regelui Alexandru şi a reginei Draga. Ziarele sârbeşti se ocupă în articole de fond de aniversarea dramei dela curtea din Belgrad şi reamintesc evenimentele, făcând o paralelă între situaţia de atunci şi cea de acum, ajungând la concluzia, că astăzi *soarta Serbiei e mai nefavorabilă ca atunci*. La biserica, unde se află înmormântată părechea regală, s'a oficiat Joi un requiem. Biserica a fost împodobită cu coroane şi plină de credincioşi cari au adus lumânări pe cari le-au aprins. Fraţii Lunjevitza au depus pe mormântul neferictţilor suverani ai Serbiei o coroană cu inscripţia: »Neuitatului nostru cumnat şi surorei noastre regina«. Mormintele părechei regale nu au încă monumente şi de-asupra lor se ridică numai două cruci de piatră înalte de câte doi metri.

Greva studenţilor austriaci. Din Viena se anunţă, că mişcarea pentru înfiinţarea unui comitet general al tuturor universităţilor face mari progrese între studenţii liberali. Toate universităţile au aderat la această ideie. Acest comitet va fi o instituţie stabilă şi în acelaşi timp comitetul central, care va lupta pentru libertatea învăţământului în toată Austria şi pentru toate naţiunile fără deosebire.

Muzica la promenadă. Luni în 15 l. c., la orele 5 1/2 seara va concerta muzica oraşului la promenadă.

Avis. Din cauza repausului Dumінecal va fi închisă mâne d. a. farmacia domnului Neustädter din Târgul Grâului.

Raport general

despre activitatea literară în cursul anului şcolar 1907/8 a elevilor din secţiunea pedagogică, ca membrii ai *societăţei de lectură „Andrei Şaguna"* a elevilor seminarului arhidiecezan „Andreian",

A) In general.

Societatea, şi-a început activitatea în 14 (27) Septemvrie 1907, când conform permisiunii date din partea On. Direcţiuni, sub conducerea On. Domn prof. Dr. Petru Şpan şi-a ţinut şedinţa de constituire alegându-se: President al societăţei Dr. Petru Şpan prof. sem.

a) Oficianţi. Ioan Puşcariu, ped. c. III vice-president, Teodor Rânea, ped. c. III referent al comisiei literare, Ioan Danciu, ped. c. III redactor la foaia »Zorile«, George Zavici ped. c. II. notar, Silviu Petruţoniu, ped. c. I. archivar.

b) Membrii in comisiunea literară. Ioan Haşu, ped. c. III, Adrian Neagoe, ped. c. III, Aron Todea, ped. c. III, Traian Oprea, ped. c. III, Filimon Boeriu, ped. c. II, Ioan Gramu, ped. c. II, Gerasim Sicoe, ped. c. II, Ioan Micu ped. c. I. Iosif Ştef ped. c. I, Izidor Turcea ped. c. I.

Societatea astfel constituită a ţinut în decursul acestui an 12 şedinţe ordinare, dintre care 10 sub presidenţa d-lui Dr. Petru Şpan presidentul societăţei, şi 2 sub presidenţa vicepresidentului Ioan Puşcariu c. III ped.

B) In special.

Activitatea literară a societăţii prezintă un rezultat mulţămitor atât cu privire la numărul elaboratelor, cât şi cu privire la valoarea cuprinsului lor.

Societatea a deliberat anul acesta asupra 22 elaborate de natură parte ştienţifică parte literară, dintre cari 15 cu menirea de a se ceti numai înaintea societăţii, 7 cu menirea de a fi introduse şi în foaia »Zorile«; dintre acestea 2 lucrări s'au cetit numai înaintea societăţii, 2 au fost respinse aflându-se necorăspunzătoare, iar 18 s'au indus în foaia »Zorile« dimpreună cu 7 recenziuni.

Foaia »Zorile« a apărut în 18 numeri.

Elaboratele după cuprinsul lor sunt: 1) Pedagogice: *a)* Rolul iubirii în educaţie, de Ioan Puşcariu, ped. c. III. *b)* Activitatea învăţătorului afară de şcoală, de Aron Todea, ped. III. *c)* O escursiune şcolară, de Aron Todea, ped. c. III.

2) Literare: *a)* Doina la Români, de Ioan Puşcariu, ped. c. III. *b)* Are drept un Român să fie mândru cu poporul său, de Ioan Puşcariu, ped. c. III. *c)* Trei zile în crerii Carpaţilor, de Ioan Puşcariu, ped. c. III. *d)* Crăciunul la ţară, de Ioan Puşcariu, ped. c. III. *e)* Obiceiuri la Crăciun în comuna Ibăneşti, de Dan Crăciun, ped. c. III. *f)* La o şezătoare, de Teodor Herman, ped. c. III. *g)* Prima despărţire de părinţi, de Ioan Oltean sen. ped. c. III. *h)* Ceva din viaţa şi luptele lui Tudor Vladimirescu, de Traian Oprea, ped. c. III. *i)* Starea Românilor de pe Câmpie, de Traian Oprea, ped. c. III. *j)* O paralelă între anticitate şi timpul modern, de Traian Oprea, ped. c. III. *l)* Dela noi, schiţă de Teodor Rânea, ped. c. III. *m)* Nebunul, novelă, de Octavian Sumea, ped. c. III. *n)* Obiceiuri la ospeţe în comuna Săcădate, de Octavian Sumea, ped. c. III. *o)* O călătorie, schiţă de Gerasim Sicoe, ped. c. II. *p)* Impresii de vacanţă, de George Zavici, ped. c. II. *r)* Ceva despre poziţia şi obiceiurile Românilor din Scheii-Braşovului, de George Zavici, ped. c. II. *s)* Despărţire, schiţă de Ioan Baboie, ped. c. I.

3) Discursuri: *a)* Discurs rostit cu ocaziunea constituirii societăţii, de Ioan Puşcariu. ped. c. III.

Pe lângă acestea lucrări s'au declamat în şedinţele societăţii mai multe poezii, distingându-se pe acest teren: Iustin Sârb, ped. c. III., Octavian Sumea, ped. c. III. şi Ioan Vigheciu, ped. c. I., iar corul sub conducerea lui Ioan Ungurăşan, ped. c. III., a executat diferite piese.

Activitatea de ori ce natură a societăţii s'a îndeplinit în linia primă de comisie care a ţinut în decursul acestui an 19 şedinţe ordinare, în cari s'au cenzurat lucrările incurse la societate şi s'a îngrijit de alte afaceri executând concluzele societăţii şi purtând controlul cuvenit asupra bunului mers al societăţii.

Tot cu aceasta ocaziune societatea îşi ţine de plăcuta datorinţă a exprima mulţămită şi recunoştinţă Prea Onoratei Direcţiuni, şi Onoratului Corp profesoral pentru permisiunea dată şi de astă-dată pentru ţinerea societăţii pedagogice, precum şi mai ales Prea stimatului Domn Dr. Petru Şpan, prof. sem. care a binevoit a lua şi în acest an sarcina de conducător al societăţii satisfăcând cu zel acestei sarcini numai şi numai pentru luminarea odraslelor ce le-a avut sub mâna sa, pentruca şi acestea cu mai mult interes şi dragoste să lucre la timpul lor pentru propăşirea neamului românesc.

Sibiiu, la 31 Maiu 1908.

Ioan Puşcariu, prezid. com. lit. *Teodor Rânea*, not. com. lit.

Dr. Petru Şpan, preşedinte.

Cugetări şi maxime.

De Vauvenargues.

Sunt oameni, cari trăesc fericiţi fără s'o ştie.

*

Pasiunile oamenilor sunt tot atâtea drumuri deschise ca să te duci la ei.

*

Nu e nici o violenţă sau usurpare, care nu e autorisată de o lege.

*

Aceia ce noi cinstim cu numele de *pace*, nu e în realitate decât un scurt armistiţiu, prin care cei slabi renunţă la pretensiunile lor, drepte sau nedrepte, până când găsesc prilejul de a şi-le valoriza cu arma în mână.

*

Este une-ori mai greu să guvernezi un om decât un întreg popor.

*

Regii mari, căpitanii mari, politicianii mari, scriitorii sublimi, sunt oameni.

Toate epitetele pompoase, cu cari ne ameţim, nu pot să zică nimic mai mult.

Numărul nostru jubilar.

In săptămâna ce vine (a Rosaliilor), vom termina cu tipărirea numărului jubilar al »Gazetei Transilvaniei« şi imediat după aceea vom începe a-l espedia abonaţilor.

Preţul numărului jubilar e stabilit pentru *Austro-Ungaria* cu *1 coroană şi 50 bani*, ear pentru *România* şi străinătate cu *2 coroane* (sau *2 Lei 50 bani*) de exemplar.

Cu aceste preţuri se pot face abonamente încă numai până la apariţiune.

Venitul curat din abonamente va intra la *fondul jubilar al „Gazetei" pentru ajutorarea ziariştilor şi a scriitorilor români dela noi.*

ULTIME ŞTIRI.

Serbările jubilare din Austria.

Viena, 13 Iunie. Românii din Bucovina s'au prezentat la cortegiul istoric de eri în mod excelent. Grupa Românilor a cuprins trei subîmpărţiri: *Păstorii, clăcaşii* şi o *nuntă ţărănească*. In toate s'a păstrat pe cât s'a putut caracterul poetic al poporului nostru. Figuri arse de soare în cămăşi înegrite se îndreaptă spre munţi. Păstorii au fost precedaţi de două moldovence zdravene, în splendide costume naţionale, ţinând în braţe un miel şi un ied, spre a reprezenta turmele de oi. Aceste fete au atras cu adevărat admiraţia tuturora. A urmat un cal de munte, dus de frâu de un ciobănaş şi purtând toate instrumentele pentru dobândirea brânzei de oi. Urmează apoi păstorii cu căciulile în cap şi traista în spinare, unii din ei duceau instrumente, alţii merinde. Cu dânşii vine şi un enorm câine lăţos.

A urmat un mic spaţiu gol şi apoi au venit clăcaşii. In frunte sunt fetele cu cămăşi brodate, cu scoarţe şi laicere. Foarte admirate au fost fetele cu furca în brâu şi cari torceau mergând, toate fete frumoase. Urmând apoi plugarii şi plugăriţele. O căruţă cu doi cai, în care se afla un plug, o grapă şi alte instrumente, este înconjurată de muncitori şi muncitoare. Bărbaţi duc coase, furci, ţăpoaie; femeile seceri, greble şi sape. Câteva fete duc ulcioare şi cofe cu apă, iar câţiva bărbaţi duc strujeni şi ştiuleţi de popuşoi. Tot în această grupă se mai găsesc pescari şi vânători. Pescarii duc plasă, undiţe şi alte instrumente. Sfârşitul acestei subîmpărţiri l'au făcut muncitorii de ferăstrae. O căruţă duce trunchiuri groase de stejar ear în jurul ei muncitorii cu ferăstrae şi alte instrumente.

In sfârşit a venit partea cea mai poetică: nunta românească. Nunta o deschid lăutarii, în caftane negre, cum se purtau până mai acum câteva decenii în Bucovina. Instrumentele muzicanţilor sunt specifice româneşti: cobza şi cimpoiul. Mirele, un băetan cu plete negre vine călare şi tot călare sunt cei patru vornicei. Urmează apoi trei care cu câte doi cai şi bogat împodobite cu scoarţe moldoveneşti. In cel dintâiu şade frumoasa mireasă.

Toţi bărbaţii cari iau parte în cortegiu sunt voinici şi frumoşi şi au atras atenţia spectatorilor, tot aşa şi femeile şi fetele prin frumseţea lor.

Viena, 13 Iunie. Defilarea cortegiului în faţa Maj. Sale împăratului a durat trei oare şi jumătate. La orele 12 fix a părăsit ultima grupa aleea principală, iar la oarele unu fără un sfert s'a terminat defilarea cortegiului. Primarul Vienei, Dr. Lueger, a ţinut o cuvântare ale cărei ultime cuvinte au fost acoperite de strigătele: „Trăiască împăratul!" Toate clopotele bisericilor au sunat, pe când imensa mulţime ce azista la cortegiu a aclamat cu entuziasm pe bătrânul suveran. Timpul a fos splendid, sonrele nu prea a dogorit, şi cu toate imensa mulţime nu s'au semnalat decât 500 cazuri de uşoare indispoziţiuni. Nimic nu a turburat bunul mers al serbărei.

*

Budapesta, 13 Iunie. La desbaterea specială a legei sanitare în şedinţa de eri au luat cuvântul la articolul IV deputaţii Dr. *Maniu* şi Dr. *Vlad*, cerând ca medicii cercuali să fie numiţi de către stat, căci atunci ar înceta abusurile solgăbiráilor de a candida la alegeri pe protejaţii lor. Articolul s'a votat neschimbat, respingându-se propunerea deputaţilor naţionalişti.

Petersburg, 13 Iunie. Un diplomat rus, care s'a reîntors din Londra, afirmă că ambasadorul rus din Londra a luat parte la toate dezbaterile, care au avut loc acolo între sir Eduard Grey ministrul de externe al Angliei, şi Pichon, ministrul de externe al Franţei, cu ocasia vizitei lui Fallières în capitala Angliei. La prânzul de gală oferit în onoarea lui Pichon la oficiul ministerului de externe din Londra, afară de ambasadorul Rusiei şi de reprezentanţii Angliei la Paris şi Petersburg n'a mai luat parte nici un alt ambasador al vreunei alte puteri. Diplomatul adaogă că se poate vorbi în mod serios acum de o nouă triplă alianţă, care se află definitiv constituită, anume între Rusia, Anglia şi Franţa.

Londra, 13 Iunie. „Standard" află din Reval, că o institutoare s'a sinucis cu două zile înainte de sosirea Ţarului în acest oraş, aruncându-se înaintea unui tren, din cauză, că n'a voia să execute ordinele ce primise din partea organizaţiei teroriste, pentru sosirea familiei imperiale.

Glume.

Filosoful S... chiamă într'o zi pe servitoare şi în faţa ei trage nişte linii pe masa sa prăfuită-şi degetul prin praf.

— Ei bine! Anico, ce crezi tu de asta?

— Da, domnule răspunde ea, ăsta e praf. Cum scria Domnul în cartea sa, suntem praf, şi praf avem să ne facem.

*

La un congres anti-alcoolic:

— Chestiunea este gravă...

— E o chestie de rachiu, sau de moarte!

*

Un om necinstit citat la parchet, după interogator e invitat să se prezinte a doua-zi.

— Cu neputinţă, răspunde el cu voce seacă.

— Dar, pentru-ce?

— Fac parte dintr'un juriu de onoare.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu
Redactor respons.: Victor Branisce

Anunţ de licitaţie.

În **22** şi **23 Iunie st. n. 1908** se vor vinde cu licitaţie **obiectele** ce sau **amanetat** din 1 April 1907 până inclusive 18 Maiu 1907 şi anume: sub numărul 4331—1907 până inclusive cu Nr. 6882—1907, al căror termin au espirat şi nu s'au rescumpărat.

Licitaţia va avea loc în localul **Casei de zăloage**, dela 8 oare până la 11 oare a. m şi în cas de lipsă dela 2 până la 4 oare p. m.

Obiectele, cari se vor vinde, sunt: **Giuvaericale, Ciasornice de aur şi argint şi alte scule de aramă, Cioare, Cositor, flanele, haine bărbatesti şi femeiesci, Cisme, Ghete şi altele**

Vânzarea se face în bani gata.

Rescumpărarea sau înoirea amanetelor se poate face numai cu o zi înainte de licitaţie.

În ziua vânzării cu licitaţie nu se permite nici într'un chip a prelungi amanetarea.

Brassó 30 Maiu 1908.

[3—8]. **Oficiul cassei de amanetare din Braşov.**

La tipografia şi librăria A. Mureşianu
se află de vêndare următórele:
Cărţi literare âpărute din ediţia „Minerva, — Bucurescĭ.

N. Petra-Petrescu. **Ilie Marin**, istorióră pentru tinerime, localisată după nemţesce. 193 pag. . Preţul cor. 1.50
Vasilie Pop, **„Domniţa Viorica“** roman. Preţul 2 cor. (plus porto banĭ) 20
M. Salodeanu. **„Floarea Oflilă“**, roman. Preţul 2 cor. (plus porto banĭ) 20
Ştefan Iosif, „Credinţe.“ Poesii à cor. 1.50
Em. Gârleanu-Emilgar, **„Bătrânii“**, schiţe din viéţa boerilor moldovenĭ 1.50
Eugeniu Boureanul. **„Povestirĭ din copilărie“**. Preţul à . . . . cor. 1.50
Vasilie C. Osvadă, **„Băncile poporale din România“** cu un adaus informativ. Preţul 1 cor (plus 5 b. porto). . . . . 1·05
Ion Manolache Holda. **Feţe,** *portrete schiţe şi nuvele,* ediţie I. 316 pag. Preţul Lei 1·50
Il. Chendi. **„Fragmente“.** Un şir de interesante articolo (informaţiunĭ literare), şi sunt o continuare a volumelor „Preludii“ şi „Foiletóne“ scri-
Vasilie C. Osvadă. **„Legea Tovărăşiilor“**. Preţul —50 cor. (plus porto 5 b.) . . . . —·55
N. N. Beldiceanu. **„Chipurĭ dela Mahala“** Conţine 305 pag. Preţul cor., 1.50

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.